

varan
yolboyunca

VARAN'IN YOLCULARINA ARMAĞANIDIR

AYLIK YAŞAM / KÜLTÜR DERGİSİ SAYI - 160 HAZİRAN - 2010

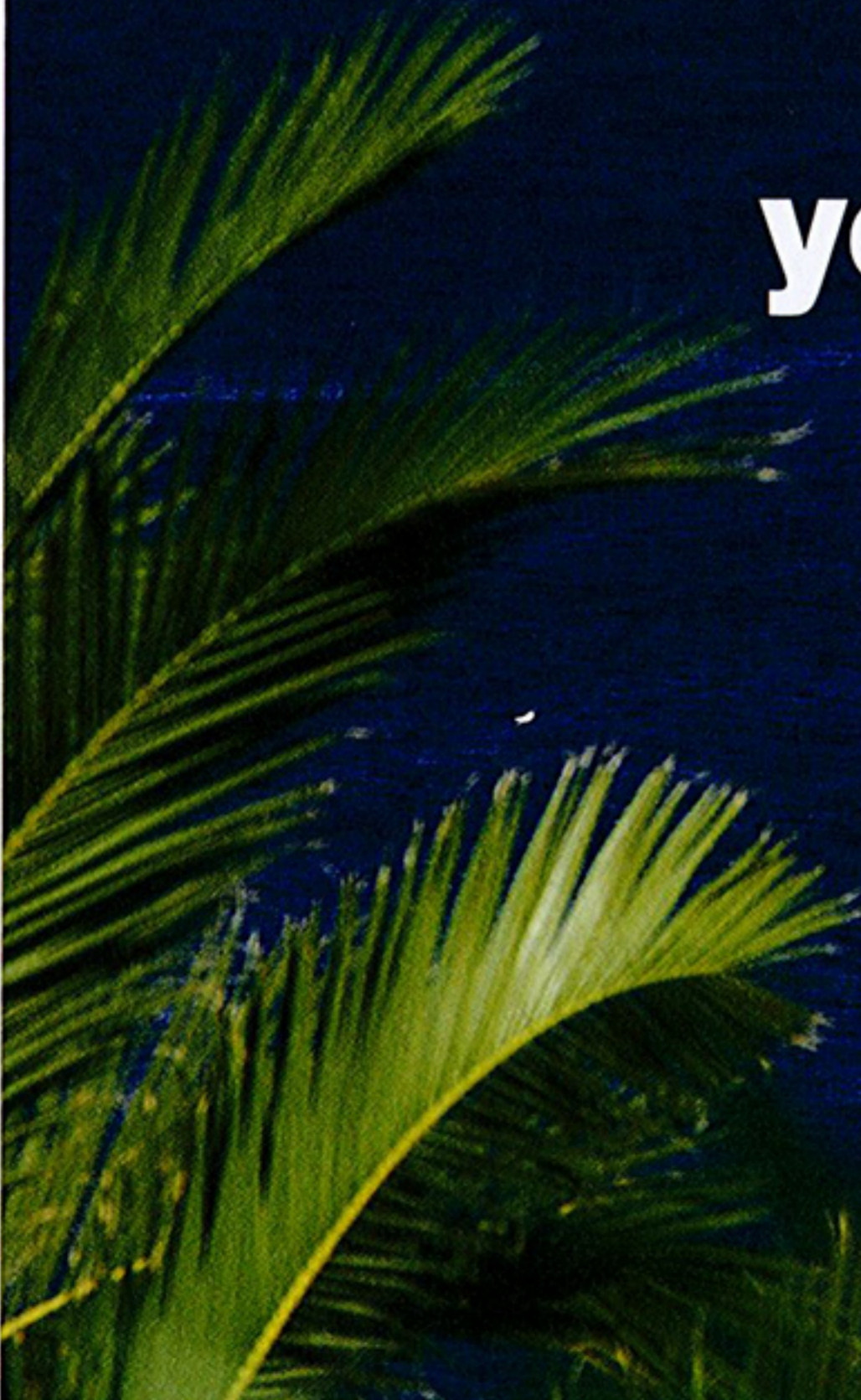

"Yola
çıkaran"
filmler

Dünyanın
altın
caddeleri

Yeryüzündeki
cennet
Spa Village

Mavi
yolculuk
zamanı

“Doğaya borcumuz var”

Aslı Gedik, kendini tüm dünyadan sorumlu hisseden bir aktivist. Onu Malawi’de fildişi avcılara karşı mücadele ederken de görebilirsiniz, deney hayvanlarının hakları için Amsterdam’da uluslararası çalışmalar yaparken de... Doğanın sahiplenilmeye en çok ihtiyaç duyduğu şu dönemde ona karşı sorumluluklarımızı bize yeniden hatırlatan Aslı Gedik ile farklı coğrafyalarda biriktirdiği hikâyelerini konuştuk.

RÖPORTAJ: NESLIHAN ÖZPOLAT

Aslen bankacısınız ama çok farklı bir hayat yaşıyorsunuz. Sizin için hem gezgin hem aktivist diyebiliriz...

Evet, seyahat etmeyi, yeni kültürler tanımayı çok seviyorum. İnsan diplomat bir ailenin çocuğu olunca çok küçük yaşlarda ülke değiştirmeye başlıyor ve buna alışıyor. Bir nevi dünya vatandaşı oluyorsunuz. Çok sevdiğiniz bir şehirde bile beş sene geçirdikten sonra bir şeyler eksikmiş hissine kapılıyorsunuz ve bir değişime ihtiyaç duyuyorsunuz.

Aynı anda pek çok çalışma yürütüyorsunuz. Bunlardan kısaca bahseder misiniz? Almanya’da Wildlife Action Group ile çalışıyorum. Vahşi hayatın korunmasına yönelik çalışmalarımız var. Bunlardan en önemlisi Malawi’deki filler. Biliyorsunuz, fildişi avcılığı Çin pazarının büyümesiyle çok daha önemli bir konuma geldi. Fildişi bugün, ilaç yapımında, süs eşyalarında ve daha birçok yerde kullanılıyor. Yerel avcılar tuzaklar kuruyor, filleri

yakalıyor ve dişlerini birkaç dolara satıyorlar. Biz küresel çaptaki bu ticaretin önüne geçmeye çalışıyoruz. İnsanları fildişi ürünler almamaları konusunda bilinçlendiriyoruz. 2009 yazında bir ay kaldığım bölgede filleri yakından görme, onları belgeleme şansına sahip oldum. Her sabah 05.00’te ormanlık alanda ekibimle yola çıkıp yerlilerin kurdukları tuzakları bulup itinayla kaldırıyoruz. O topraklar avcılarının eline geçtiği takdirde bir süre sonra bir fil bile kalmayacağına eminiz. Fon toplayıp doğal alanın etrafına, avcılarının giriş yaptıkları bölgelere elektrikli tel örgü çektik. Hayvan

Hakları Federasyonu (HAYTAP) ile de ortak çalışmalar yürütüyoruz. Aynı zamanda denek olarak kullanılan hayvanları korumaya çalışıyorum. İnsanların daha duyarlı olmalarını, hayvanlar üzerinde test edilmeyen ürünler kullanmalarını, kürk giymemelerini, vahşi hayata saygı duymaları gerektiğini göstermeye çalışıyorum. Bu çalışmalarımızı www.dene-yehayir.net’te görebilirsiniz.

Çalışmalarınız sırasında sizi çok etkileyen olaylar da yaşıyorsunuzdur mutlaka. Bunlardan birini bizimle paylaşır mısınız?

O kadar çok şey var ki beni etkileyen... Ge-

çen sene Malawi'de kamptan şehre erzak almaya iniyorduk. Alışverişimi tamamlayıp arabaya dönmeye karar verdim. O sırada karşıdan kucağında bebeğiyle koşan bir kadını fark ettim. Yanıma geldi ve bebeğini cama yaslayarak bana, "Madonna take this one to-o! (Madonna bunu da al!)" diye bağırmağa başladı. Bu beni çok etkiledi. Daha sonradan öğrendiğime göre Malawi'de insanlar beyazlara vermek üzere çocuk sahibi olmaya başlamışlar. Ne kadar acı. Yani aslında birisi bir çocuğu kurtardığını düşünüp bunu tüm dünyaya gösterirken, aslında çok daha büyük bir hasar verdiğinin farkına varmıyor.

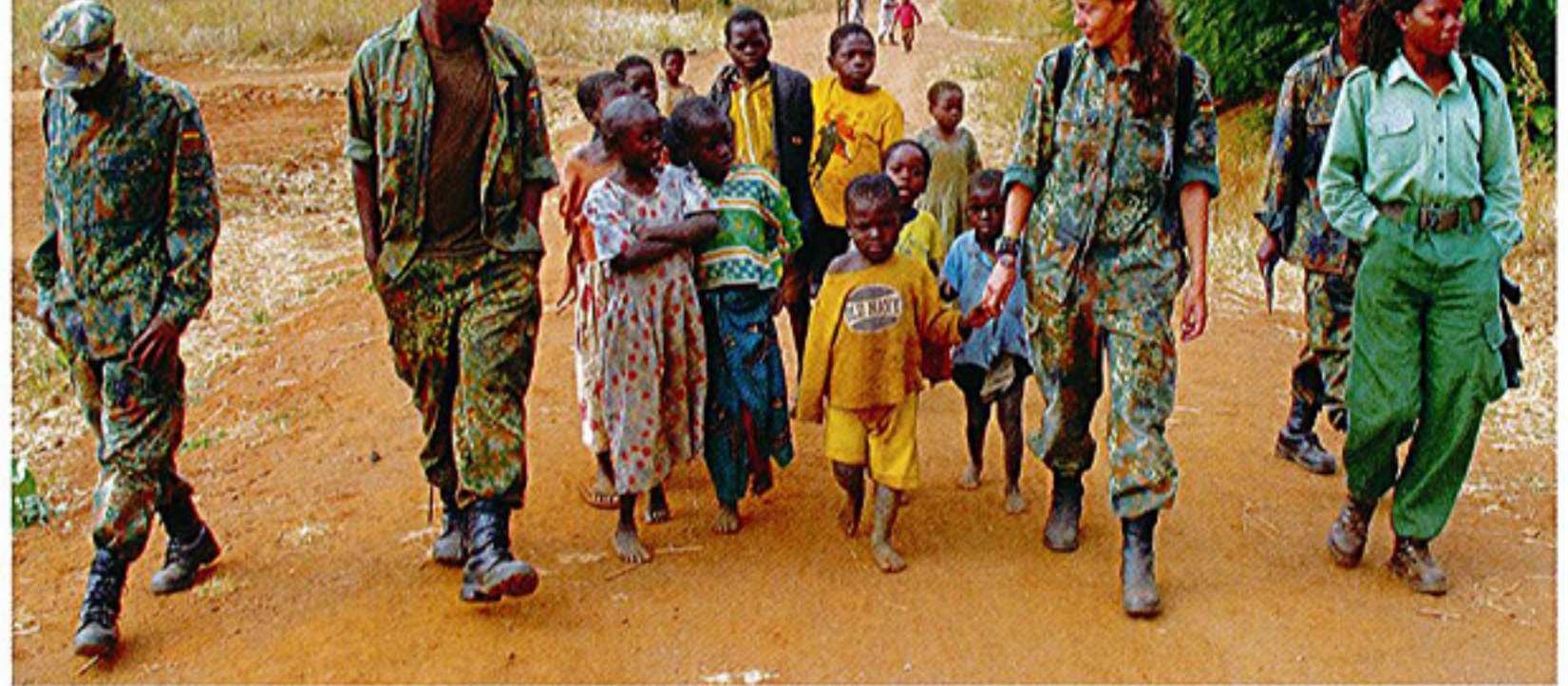
Bu çalışmalar, ilişkilerinize, duygularınıza, iş yaşamınıza nasıl yansıyor?

Eski Aslı olmadığımı biliyorum, hem de uzun zamandır... Çok kişi bana bu dünyada yardım eli uzatılacak bu kadar insan varken neden hayvanlara ve doğaya yardım ettiğimi soruyor. Bu beni cidden rahatsız ediyor. Dünyada hangi varlığın hangi varlıktan daha fazla yaşama hakkı olduğuna ne ben ne de başkası karar verebilir.

Ayrıca dünyada her canlının bir işlevi olduğuna inanıyorum. Bir sineğin bile işlevi var; fillerin üzerindeki mikropları ve böcekleri temizliyorlar. Peki, insanoğlunun görevi nedir? Bunu herkesin düşünmesini istiyorum. İnsanoğlunun şu ana kadar sadece tüketerek, doğayı yok ederek geçirdiği zamanı bir nebze de olsa tükettiklerini geri vererek geçirmesi gerektiğine inanıyorum.

Yurt dışında yaşayan bir Türk olarak, doğaya hassasiyet konusunda iki kültürü kıyasladığınızda ortaya nasıl bir sonuç çıkıyor?

İki kültür aslında çok farklı. Avrupa'da artık maalesef sokak hayvanları bir asırdır yok. O yüzden hayvan hakları; daha çok kürk, deney, avcılık, doğal yaşam, kutup ayları, foklar gibi çeşitli konular üzerine. Türkiye'de ise ana konu sokak hayvanları. Ne yazık ki toplumumuzda bireylere daha çocukken hayvan sevgisi yerine korku aşılanıyor. Hâlbuki buralarda çocuklar köpeklerle, kedilerle beraber büyüyor. Bizde bir de buna zavallı sokak hayvanlarının durumu eklenince, Türk hayvan hakları savunucularının işleri daha da zorlaşıyor. Ma-

alesef HAYTAP olarak bizim imkânlarımız kısıtlı. Türkiye'de imkânı olan büyük şirketlerin ve sanatçıların tıpkı yurt dışında olduğu gibi bize yardım etmeleri gerekiyor. Hayvana yapılan işkenceler yasa önünde kabahat değil, suç olarak kabul edilmeli. Elbette ülkemizde sokak hayvanlarına yapılan eziyet ve açlık gibi çok önemli bir sorun varken ve gönüllü sayısı bu kadar azken, kürk ve deney hayvanı gibi daha spesifik bir konuya ilgi çekmek zor.

Peki, bundan sonra yapmak istedikleriniz... Türkiye'deki çalışmalarına hız vermek istiyorum. Kâğıt üzerinde Avrupa'nın en büyük deneyle savaşılan grubuyla anlaştım. Şu anda Türkiye'de bir yol haritası çiziyoruz. Hollanda'da ise Hayvan Hakları Partisi üyesi oldu-

ğum için onlarla yaptığımız çalışmaların benzerini burada da yapmayı düşünüyorum. AB'de yasaklatmayı başardığımız kedi, köpek ve fok ürünleri ticaretinin Türkiye'de de yasaklanması için çalışmalar başlatmak da yapmak istediklerimden. Yurt dışında ise amacım, vahşi yaşam çalışmalarına devam etmek, Nepal'de yürüttüğümüz çalışmaların benzerini Malezya'da yapmak, Malawi'de koruduğumuz filleri başka Afrika ülkelerinde de korumak, maymunlara yapılan deney işkencelerine son verdimen, kutup aylarının yok olmaya yüz tutmuş canlılar listesine alınmalarını sağlamak ve böylece avlanılmalarının önüne geçmek.

Kaynak: www.KadinlarArasi.com